

КВАНТОВ ПРЕХОД

**В ИЗПЪЛНЕНИЕ
НА БОЖИЯТА ВОЛЯ Е СИЛАТА
НА ЧОВЕШКАТА ДУША**

www.kvantov-prehod.org излиза 1 път в месеца

**АБОНАМЕНТНАТА
КАМПАНИЯ за 2019 г. !**

За вестник **КВАНТОВ
ПРЕХОД**

каталожен №618

можете да се абонирате чрез
фирма **▲ "Доби прес" ЕООД**
(тел. 02/963-30-81; 02/963-30-82)
или на сайта www.dobipress.bg

Вестникът ще ви бъде доставен
във Вашия дом или офис по
куриер.

Абонамент

за 3 месеца - 3.00 лв. ;
за 6 месеца - 6.00 лв. ;
за 12 месеца - 12.00 лв.

За контакт: 0887/081 959
E-mail: kvantov_prehod@dir.bg

От Редколегията

МОГИЛАТА МАЛТЕПЕ ПРЕВРЪЩА ПЛОВДИВ В СВЕТОВЕН АНТИЧЕН ЦЕНТЪР

Кулата на Малтепе ще се превърне в археологически обект от световно значение, гарантирам ви. Това, което се открива, няма аналог в бившата Римска империя. Казах го и по време на доклада на Националната конференция по археология", каза археологът доц. д-р Костадин Кисьов по време на официалния старт на разкопките през тази година.

Той подчерта, че в момента на обекта е разкрита част от кулата, но в края на юли и началото на август екипът му се надява да стигне до основата откъм южната страна и тогава ще стане ясно за каква монументална сграда става дума.

Археолози и работници са на терен вече от седмица. Вървят усилено изкопни работи. Вече има регистрирани и различни находки – монети и фрагменти от керамични съдове.

„Това е археологически материал, който показва, че могилата е от 3 век след Христа. Това обаче не означава, че самата кула не е строена по-рано. Датировката и на кого принадлежи тази гробница ще разберем, след като стигнем и влезем в нея. Това, което е 100 процента сигурно, е, че тази кула, която ние в началото мислехме за гробна, се състои от секции, плътно построена е с ломени камъни, споени с хоросан и цимент.

На практика тази 20-метрова кула е била изградена да носи горе мраморния постамент, от който открихме множество квадрати. Нагоре е била статуята, от която не сме открили нищо”, разказа Кисьов.

Постаментът е тежал около 15 тона, а самата кула, изчислена по обема на кубовете, е около 250 тона.

Археолозите, които работят на терена, предполагат, че ще намерят огромни основи на кулата.

„Самата гробница, с която аз не виждам какво можем да свържем освен император, тъй като по това време тракийски владетели няма, се намира в основата на север от самата кула. Тази година имаме достатъчно средства и ще работим ако трябва до декември, стига да позволява времето, за да разкрием максимално гробницата в основата и да установим дали входът е от юг или от север”, каза още Кисьов.

«Уникално е това и комбинирано с обектите в Пловдив – Голямата базилика, която на 26 септември ще бъде открита, Форумния комплекс, Малката базилика. Така историческото ни наследство ще бъде сравнимо с Рим, с Атина. В следващите 10-20 години ще бъде сравнимо с най-известните антични центрове в света», каза и кметът на Пловдив Иван Тотев.

trafficnews.bg

ВЪЗВАННИЕ ЗА БЪЛГАРСКОТО КАМИНО – СВЕТИЯТ ПЪТ

ПРИЯТЕЛИ,

Нали знаете откъде идва думата приятели? От... при ятото. Да, всички ние, четящите този вестник, сме едно истинско ято. Със сходни интереси, ценностна система и житейска философия. Просто вибрираме в сродни честоти. Затова ще ви разкажа за едно изключително събитие, което ще се случи в България за първи път след 550 години – **ПОКЛОННИЧЕСКИ ПОХОД ПО ПЪТЯ НА МОЩТЕ НА СВЕТИ ИВАН РИЛСКИ!**

На стр. 2

„БУЛГАР“ Е НА ВСЯКА КРАЧКА, А МЕСТНИТЕ СЕ КЛАНЯТ ПРЕД СИН НА ХАН КУБРАТ

Широко разпространена е легендата, според която преди смъртта си хан Кубрат събрал синовете си Баян, Котраг, Аспарух, Алцек и Кубер и ги накарал да разчупят дебел сноп пръчки. След като братята не успели да ги счупят заедно, Кубрат започнал да вади една по една пръчките от снопа и да ги троши. С този нагледен урок мъдрият владетел им оставил повеля да са единни, за да бъдат силни.

На стр. 4

ПСИХОЛОГИЯ НА МЕКОТО РОБСТВО

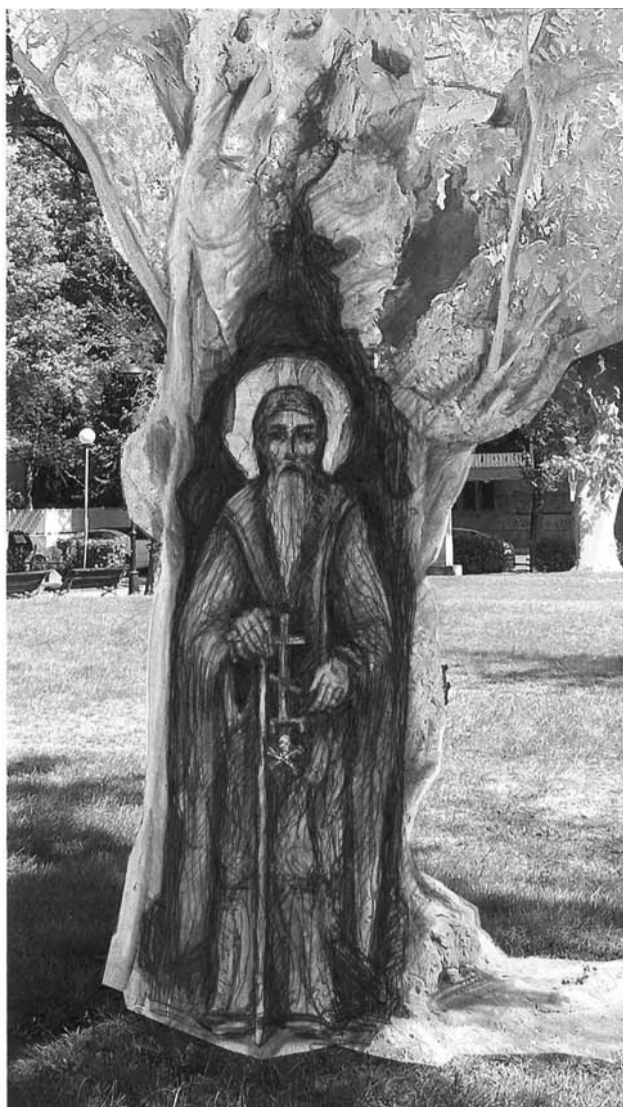
Когато обществото е стресирано и объркано, една лъжа, повтаряна постоянно и неоспорвана, може да бъде приета за истина. – Джордж Оруел

Идеята за робството е една от тези концепции, които имат склонността да бъдат описвани в черно-бели краски. Но робството е всичко друго, но не и черно-бяло. Има много нюанси, които хората са склонни да пренебрегват, особено поради безразличие, но също и от невежество, или пък за да избегнат неудобството с идеи като „ами такива са нещата“. Това е било оправданието във времето на твърдото робство, оправдание е и сега във времето на мекото робство.

На стр. 7

ВЪЗВАННИЕ ЗА БЪЛГАРСКОТО КАМИНО – СВЕТИЯТ ПЪТ

РЕДОВЕ
НА
ЧИТАТЕЛЯ

съществена промяна в живота си, да излекува свои близки или себе си, е добре да мине точно по този път.

Е, кажете ми, това не е ли нашето българско Камино / = път, на испански?!

Това е нашият, Българският Свят Път!

Това получих като прозрение през 2011 г., когато минах Ел Камино в Испания. По-късно научих, че по този наш Свят път са идвали хора от цяла Източна Европа и Русия, навсякъде където мощите на Светеца са творили чудеса и изцеления. Неслучайно десницата на Свети Иван Рилски се пази като много ценна реликва в храма на най-светия за гърците остров Тинос.

Последният известен българин, минал по този Свят път, е големият лечител, безсребърникът Петър Димков (над 100 000 излекувани), точно когато се отдава изцяло на лечителската си дейност. Знаменателно, нали?!

И сега съм особено щастлива да ви съобщя, че преподавателите от Велико Търново Паскал Пиперков и Евгени Коев са успели да създадат

организация за провеждането на Поклонническия поход в тази юбилейна година. Те, самите, са минавали Светия път няколко поредни години с малко приятели и съмишленици, като са направили и най-съществените проучвания!

На 21 юни имаха представяне в Софийската митрополия, където ни запознаха с точния маршрут и организацията. Пътят е разделен на 5 основни етапа, като всеки може да се включи, откъдето му е удобно, съобразно времето и възможностите си.

При-ятелю, нека и ние се включим в този Свят поход за обединение и просперитет на българския народ, за възраждане и въздигане на българския дух и изконните ни добродетели! Нека бъдем сред първопроходците на това свято начинание за обединение на цялото православно християнство! Нека го превърнем в постоянен път на духовно просветление, пречистване и смирение!

Ще се радваме да ви видим на похода!

Поздрави
Христина Бързанова

ПРЕДВАРИТЕЛЕН МАРШРУТ НА ПОКЛОННИЧЕСКИЯ ПЕШЕХОДЕН ПОХОД „СВЕТИЯТ ПЪТ” 1-31.VII.2019 г.

През 1469 г. по време на най-тъмните години на турското робство, е било от изключителна важност това тържествено шествие да се случи, за да подкрепи изтерзания от безчинствата български дух.

Както знаете, още през 1393 г. Българската държава престава да съществува. Хиляди духовни средища са били разрушени и опожарени, ценните ни книги и ръкописи – изгорени, семействата – разбити, девойки и младежи – похитени. Черна скръб е тегнела над родната земя. И тогава родолюбиви монаси от Рилската обител отиват в Сереско, в имението на сръбската княгиня Мария, съпруга на покойния вече султан Мурад II. Знаели са, че само тя може да убеди султан Мехмед II да издаде указ за пренасяне на мощите на Свети Иван Рилски от Търново в Рилския манастир. Този факт е поредното чудо на Светинята. Помислете само – възрастната вече „царица Мара” предприема дълго и опасно пътуване от Серес до Константинопол и успява да убеди самия султан Мехмед Завоевателя да разреши тържественото пренасяне на мощите на Християнски светия!

И тръгва шествието през изтерзаната Българска земя, навсякъде посрещано и придружавано от вярващия ни народ, намиращ упование, изцеление и спасения от Свети Иван Рилски. Безброй са чудесата и даровете по пътя на мощите му от Търново през Никопол, Плевен, Враца, Луковит, София и Дупница до Манастира. Не е случайна тази голяма обиколка през повечето оцелели духовни средища, градчета и селца. Да се докоснат повече българи до благодатта на Светинята, да се прочистят душите, да се облагородят сърцата и да просветне надеждата. По целия този път съществуват и до днес множество църкви и манастири, обряди и легенди, свързани със Свети Иван Рилски. Благодарните хора още по пътя сътворяват специален ковчег и покров, обсипвайки го с дарове.

От тогава е останало преданието, че който иска да започне някаква важна работа, да предизвика

ПЪРВИ ЕТАП: ВЕЛИКО ТЪРНОВО - НИКОПОЛ (30.VI.- 7.VII.2019 г.)

30.VI.2019 г. (неделя) Пристигане на поклонниците във Велико Търново - разглеждане на забележителности, свързани с престома на мощите на св. Йоан Рилски в града, празнична вечерня в Катедрален храм.

1.VII.2019 г. (понеделник) Св. литургия в Катедралния храм, награждаване на участниците в Националния конкурс „Светият път - 550 г. от връщането на мощите на св. Йоан Рилски от Търново в Рилския манастир”, начало на Поклонническия пешеходен поход „Светият път”.

1 (1,пн) гр. В. Търново - Патр. манастир „Св. Троица” - с. Самоводене - с. Ресен (18 км)

2 (2,вт) с. Ресен - с. Водолей - с. Паскалевец - с. Дъскот - с. Торна Липница (24 км)

3 (3,ср) с. Торна Липница - с. Батак - с. Сломер - с. Овча могила (20 км)

4 (4,чт) с. Овча могила - с. Моравица - с. Стежерово - с. Петокладенци (17 км)

5 (5,пт) с. Петокладенци - с. Любеново (23 км)

6 (6,сб) с. Любеново - с. Въбел - гр. Никопол (12 км) / почивка, посещение на забележителности, посрещане на участниците във втория етап, вечерня

7 (7,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от първия етап

7 (7,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от първия етап

7 (7,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от първия етап

7 (7,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от първия етап

7 (7,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от първия етап

7 (7,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от първия етап

VII.2019 г.)

1 (7,нд) гр. Никопол - с. Жернов - с. Муселиево (12 км)

2 (8,пн) с. Муселиево - с. Мечка - с. Коиловци (21 км)

3 (9,вт) с. Коиловци - с. Върбица - гр. Плевен (19 км)

4 (10,ср) гр. Плевен - Кайлъка - с. Брестовец - с. Тодорово (14 км)

5 (11,чт) с. Тодорово - каньон р.Чернелка - с. Петърница - с. Бъркач - с. Садовец (25 км)

6 (12,пт) с. Садовец - с. Ъглен (16 км)

7 (13,сб) с. Ъглен - гр. Луковит (15 км) / посрещане на участниците в третия етап, вечерня

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

8 (14,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от втория етап

/ посрещане на участниците в четвъртия етап, вечерня
8 (21,нд) Св. литургия, изпращане на участниците от третия етап

ЧЕТВЪРТИ ЕТАП: ЧЕРЕПИШ - СОФИЯ (20-25.VII.2019 г.)

1 (21,нд) Черепиш - с. Игнатица (12 км)

2 (22,пн) с. Игнатица - Осенов-лашки манастир „Рождество на Пресвета Богородица (Седемте престола)” (20 км)

3 (23,вт) Осенов-лашки манастир - Брезов дол - с. Буковец - с. Батулия (21 км)

4 (24,ср) с. Батулия - Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” (17 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

5 (25,чт) Курилски манастир „Св. Йоан Рилски” - гр. София (19 км)

ПРИЛОЖНО-ПРАКТИЧЕСКИ ЗНАНИЯ, С ЦЕЛ ЗАПАЗВАНЕ НА СПЕЦИФИЧНИТЕ БЪЛГАРСКИ ТРАДИЦИИ, РОДОВ ОПИТ И ЗНАНИЯ ЗА ОЦЕЛЯВАНЕ ПРЕЗ МНОГОТО И ДИНАМИЧНИТЕ КЛИМАТИЧНИ ПРОМЕНИ И КРИТИЧНИ ГОДИНИ ЗА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД ПРЕЗ 21 ВЕК

РЕДОВЕ НА ЧИТАТЕЛЯ

В океана на информационния потоп от истинска и лъжлива информация, във виртуалния свят, където обикновеният трудов човек, не може да се ориентира, кои са неговите лични приоритети и ценностна система, знание и неговото приложение, които той да приложи в своя ежедневен живот, с цел да опази своето здраве, да се реализира в постоянно променящите се условия на околната среда и да бъде успешно и щастливо реализиран в обществото ЧРЕЗ СЕМЕЙСТВОТО, ПРОДЪЛЖЕНИЕТО НА РОДА И ОЦЕЛЯВАНЕТО НА БЪЛГАРИЯ НЕ САМО КАТО ТЕРИТОРИЯ, НО И КАТО ЕДИН ОТ НАЙ-ДРЕВНИТЕ НАРОДИ НА ПЛАНЕТАТА ЗЕМЯ, КОЙТО Е В ОСНОВАТА НА СВЕТОВНАТА ЧОВЕШКА ЦИВИЛИЗАЦИЯ ОТ ПРЕДИ ПОВЕЧЕ ОТ 6700 ГОДИНИ

За постигането на тази цел са нужни:

1. Сила - във физическия свят на пари, власт и слава

2. Здраве и БЕЗКОРИСТНА душевна (информационна) работа извън времето И ПРОСТРАНСТВОТО на моментния човешки живот НА БАЗАТА НА РОДОВИЯ ОПИТ.

а/ значението на постигнатото от предишните 7 превъплъщения, решаване на кармичните проблеми.

б/ физическо здраве и култура на комуникации с природните стихии, Земята, растения, животните и космическото обкръжение.

в/ душевно (психическо здраве) и култура на комуникации, е околните човешки и висши йерархии. Самоконтрол на мисълта, чувствата и действията в реалния информационен свят и тяхното приложение за благо на цивилизацията..

г/ Работа със съзнанието и осмисляне на информацията от подсъзнанието, интуиция и повишаване на надеждността на интуитивни решения на Човека като участник и инструмент на Космическото програма, работещ извън времето и пространството.

д/ Човешкия квантов биокомпютър, като работна станция в космическата информационна система, с права и обратна надеждна връзка (Ноосферата на академик Вернатски или Акаше-вите записи на древните индийски мислители) и надеждност на правата и обратна връзка с Твореца с цел да стане

СЪТВОРЕЦ.

3.Особености и възможности на човешкия живот, като хибрид между духовното и материалното:

а/ Човешкото тяло и живота му тук и сега на планетата Земя, като моментна обвивка, ограничено от естеството на гъстата материя и космическото пространство.

б/ Освобождение от материалните окови на човешкия био- скафандър и нуждата да се балансират земната и всички други енергии, нуждата от храна, топлина и вода за дейността на командваните от подсъзнанието много сложни ЧОВЕШКИ АВТОМАТИЗИРАНИ ХИДРАВЛИЧНИ СИСТЕМИ. Съзнателна работа с Биофотони и останалите видове енергия, емоции, чувства и информация, с цел хармонизиране и постигане на дълголетен (120 години) живот на човека - древното българско познание да се живее 100 години .

в/ Съзнателен контакт и работа с висшите хуманни йерархии, по пътя на съвършенството и съзнателната еволюция. Осмисляне на Съзнателната Свободна Воля на човека в трите свята: физически, душевен и духовен. Изпълнение от всеки от нас на своята индивидуална уникална човешка мисия през своя живот на земята като Сътворец на Твореца.

г/ Възможност за работа като безсмъртен дух, извън времето и пространството и постигане на живот Вечен в служба на хармоничното му общество.

4. Знание, образование съзнание, самосъзнание, колективно съзнание и свръхсъзнание:

а/ Училища: за създаване на синхронни, синергични, съин- формационни, хармонични разнополови двойки, с цел раждане на здраво поколение и предаване на родовия опит, преднатално възпитание на родители и деца, детски градини за кристални деца с директен достъп до истинска информация, валдорфски и подобни на тях училища за народни будители,

за народни представители, за личности тръгнали по пътя на съвършенството, за гении и светни, живеещи и работещи в правилния път на Земната еволюция.

б/ Методи за работа на търсачите на истина и верифициране на получените резултати, (не по пътя на проба - грешка, а с отчитане на реалното човешко участие, не само като наблюдател, но и на творец).

в/ Методика на работа със Съзнателно сънуване и запазване, верифициране и усъвършенстване на получаването на информация.

г/ Индивидуална работа в Квантовия преход, извън дуалния свят на противоположности, в нулевото поле на балансирания индивид съгласно Квантовата физика и формиране на

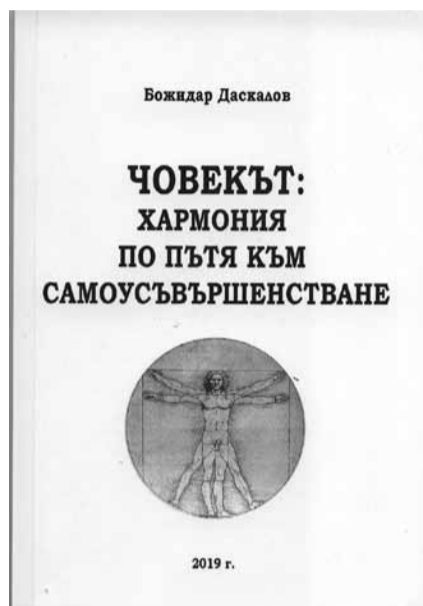
необходимите събития в ускореното сегашно време.

д/ Съзнателна творчество и създаване на синхронни творчески колективи, групи по интереси, клубове за сътрудничество на хора, работещи с разум, воля, съвест, чистъ намерения, мъдрост и любов.

е/ Духовните взаимодействия като: наблюдател, изследовател, водач, пазител и духовна личност, която се занимава приемане и предаване на информация извън човешките понятия за време и пространство според възможностите на родовата си памет.

ж/ Човекът като сложна биокомпютърна самоинформираща се, самоенергизираща се, самоконтролираща се, саморегулираща се и саморегенерираща се автономна биологична система, с възможности за неуязвимост и самодостатъчност, която може да преодолее изпитанията на 21 век.

Откъс от книгата на Божидар Даскалов "Човекът: хармония по пътя към самоусъвършенстване"

регулираща се и саморегенерираща се автономна биологична система, с възможности за неуязвимост и самодостатъчност, която може да преодолее изпитанията на 21 век.

Откъс от книгата на Божидар Даскалов "Човекът: хармония по пътя към самоусъвършенстване"

ПОКАНА

Скъпи приятели,

Настъпи времето за Духовно Единение на всички народи и етноси по нашата прекрасна Земя.

На 12, 13 и 14 юли 2019 година в гр.Банско ще се проведе Общонародна среща – събор за духовно единение „Белият връх“

Духът няма религии

Срещата – събор се организира по инициатива на философски клуб, гр. Разлог със съдействието на: „Буден ум интернешънъл“- гр. Разлог, „Световна Академия на бъдещето“ - гр. София, „Вилотовия кръг“- гр. Пловдив, Община – гр. Разлог и Община - гр. Банско.

Целта на срещата е да посочи пътя за издигане на човешкото съзнание и осъзнаване отговорността на всеки човек за промяната на света към справедливо, хармонично общество. Ще си посочим начините за Единението на всички за Мир и Добруване – пътят към Вселенската Любов. Започва Новата Епоха на Любовта.

Готови ли сме да изпълним задачите, които ни поставя Създателят? Ще бъдем ли достойни негови чада? В името на нас, на бъдещето на нашите деца и всички хора по

Земята сме длъжни да го направим! Да бъде!

На тези въпроси ще дадем отговор на събора.

Нашият Учител Петър Дънов – Беинса Дуно, ни повелява: „Хора, Българи, отворете сетивата си за Божията Любов и Светлина и водени от нея, окрилени от нея, напред тръгнете и света поведете. Защото вашата мисия по Божия Воля е това! Време не губете, а на Създателя се доверете и всеки ден на Него благодарете!

За честта, с която точно на тази земя сте родени! Благодарени да сте!“

Програма на срещата-събор Първи ден - 12.07.2019 г.(петък)

1. Запознаване със забележителностите на гр.Банско – къща-музей „Никола Вапцаров“, музей „Неофит Рилски“, музей „Паисий Хилендарски“, църквата, старинната част.
2. Наставяване до 17.00 ч.
3. Откриване на срещата-събор от 18.00 ч. в Читалище „Никола Вапцаров“, гр. Банско с приветствия към участниците и вечерен концерт с песни и хора, посветени на мира и хармонията между всички хора по света, на любовта и за България с участието на известни певци, инструменталисти, хорове и

състави.

Втори ден - 13.07.2019 г. (събота)

Място на провеждане: „Читалище „Никола Вапцаров“- гр. Банско“.

1. Регистрация от 8.00 до 9.15 часа

2. Начало 9.15 часа
Лекции с основна тематика: „Ние пред света и светът в нас.“

9.30 ч. Христо Смоленов - „Космически измерения на древно-българското познание“

10.30 ч. Христо Маджаров - „Мисията на Българите“

11.30 ч. Румен Стоилов - „България, българите, Балканският световен център и Пирин“

3. Обедна почивка 12.30 – 13.30 часа.

4. От 14.30 ч. до 19.30ч. лекции, отношение, изказвания на участниците.

13.30ч. Живко Желев - „Мисията на Българите днес“

14.30ч. Елица Петрова - „За да помогнат на човечеството, българите трябва да дадат пример за обществена система на доброто“ /Учителят/ от проект Български СУВЕРЕН.

15.30ч. Галя Маджарова - „Новата Ева“

16.30 ч. Константин Златев – „Учителят за планините“

17.30 ч. Запознаване с мероприятията за третия ден.

5.19.00 ч. Вокално-инструментален състав „Анима“ ще представи музикално-поетичен спектакъл „Предание за Ева“ по музика на Учителя / Разработка Филип Стоицев

Трети ден - 14.07.2019 г.(неделя)

1. От 5.00 ч. – тръгване с автобуси за х.„Вихрен“ и от 6.00 ч. изкачване на вр. Вихрен с подходяща екипировка (зимно яке и туристически обувки) при предварителна заявка.

2. От 9.00 ч. – тръгване с автобуси за х.„Вихрен“ и отиване до езерото „Окото“

3. В 10.30 ч. – обща молитви и обръщение до всички народи по света

4. Обща паневритмия на езерото с всички желаещи

5. Закриване на срещата-събор пред хижа „Вихрен“.

Нека да помогнем Вярата, Надеждата, Любовта, Мъдростта и Истината да бъдат критерият за развитие и отношения между всички народи и етноси в света. Заедно в Мир и Единение можем да създадем Нов свят на красивата ни планета Земя.

В изпълнение на Божията воля е силата на човешката душа!

Да пребъде Божията Воля,

Божията Любов и Божието Благословение!

Желаещите да участват могат да направят резервация в хотел „СЪНРАЙЗ ПАРК КОМПЛЕКС“ и „МАУНТИН ПАРАДАЙС“, гр. Банско, кв. „Глазне“, местност „Орехите“, тел.: 0747/84009; 0885 99 81 99; 0888890173; 0878177803.

Цената за нощувка и храна /пълен пансион/ е 35 лв. на ден.

Други възможности за настаняване:

По 15 лв. нощувка:

1. Къща за гости - при Ани Чучулаина - 0888 577 889, близо до центъра.

2. Къща Яница - Иван Кадев - 0897 511 622, близо до центъра.

3. При Мария Стоилкова, ул. Солун, 18 а,

тел. 0885 936 088, над стадиона,

на около 25 мин. до центъра.

4. В интернет - Банско квартири.

Стойността на транспорта от гр.Банско до хижа „Вихрен“ и обратно е в рамките на 10 -15 лв.

Можете да заявите участието си на тел: **0893613657 u email: e_radulova@abv.bg** до 7.07.2019 г.

От Организационния

„БУЛГАР“ Е НА ВСЯКА КРАЧКА,

А МЕСТНИТЕ СЕ КЛАНЯТ ПРЕД СИН НА ХАН КУБРАТ

И докато думата „българин“ се свързва най-вече със съвременната ни независима държава, далеч по-малко знаем за следите, оставени от наследниците на рода Дуло в... Италия.

Това може и да е легенда, родила се през Възраждането, но следите от разселването на кубратовите синове в Европа са видими и трайни днес. И докато думата „българин“ се свързва най-вече със съвременната ни независима държава, далеч по-малко знаем за следите, оставени от наследниците на рода Дуло в... Италия.

Историята разказва, че Алцек пристигнал със своите 50 000 българи в северната част на Италия по времето на лангобардския крал Гримуалдо (662-667 г.), който, страхувайки се от българите, решил да ги изпрати далеч на юг при своя син Ромуалдо I в местност, блатиста и неблагоприятна за живот. Там Алцек и хората му намерили сравнително добър прием – било им разрешено да се заселят във владенията на херцога, но на самия кан била отказана благородническата титла, защото не можело да има двама равнопоставени владетели на едно място. Получил титлата гасталд, която според летописеца Павел Дякон е втора по ранг след местния владетел.

Алцек преглътнал обидата и бързо се утвърдил в областта като неин защитник от бандитите и пиратите. Нарекъл планината, в подножието на която се настанили хората му Булгерия, както се казва и до днес. Българите бързо облагородили местността, като пресушили блатата, сред които им било разрешено да живеят. Засели ориз, за пръв път донесен в Италия от тях, а не от Марко Поло, както пише в италианската научна литература. Направили отводнителни и напоителни канали, достроили и укрепил две стари римски крепости с голямо стратегическо значение. Едната била в града, който основали и нарекли „Челе“ заради множеството монашески килии („челе“ означава „килия“), а другата била в съседното селище – днешното Рокаглориоза.

Алцек създал своя администрация, спечелила си славата на най-справедлив управник в региона, затова всички се стремели да станат негови поданици. Това са известните сведения за присъствието на алцековите българи в региона.

Жителите на Челле ди Булгерия (Celle di Bulgheria) и днес имат съзнанието, че са потомци на българи, макар и да не знаят и дума български. Това е валидно и за потомците на българи в околните селища. Те се гордеят с произхода си, и много от тях са превърнали спомена за произхода си във фамилно име-Булгарини, Булгарели, Булгаручи, Булгаро. Такова е фамилното име и на един от крупните производители на парфюми.

На 8 юни 2016 г. в Челле ди Булгерия бе открит паметник на хан Алцек.

И до днес много топоними в тази италианска област са свързани с българите на Алцек от VII век. Според изследователя д-р Д'Амико, става дума за над 700 имена на селища. Той изрежда редица селища и фамилии произхождащи както директно от българският етноним, например река Булгано, планина Монти Булгерия и община Челле ди Булгерия.

С корен „кара“ са известни няколко населени места: Караско, Каранца, Каранеро, Караваджо,

Каравоника (Империя) и т.н. С корен „кан“ има също доста имена на населени места, като: Кансула, Санталиче, Канзано, Кантано и др.

Челле ди Булгерия е малко, но много красиво градче в Южна Италия. На входа на селището се вижда табела с надпис „Град Челле ди Булгерия“ и отдолу „Побратимен с град Велики Преслав България“. Намира се на една ръка разстояние от древните гръцки колонии в Италия. Наблизо са родени философите Парменид и Зенон.

Но модерната история на Чиленто е свързана с бедността. През 19-и век половината жители на Челле емигрират. И днес работа се намира трудно. Макар че градът се старае. Вдигнали са модерен инфоцентър по европейски проект. Правят филми, компютри и диплянки.

Градчето има старинна атмосфера със своите постройки, камбанарията на църквата, първото училище. Малкото площадче е увенчано от църквата, която изглежда огромна за мащабите на града. Тя е католическа, цялата бяла с много бели цветя, красива и голяма. През XVI век градът бил покосен от чумна епидемия, починали много хора и жителите започнали да се молят на света Богородица за спасение. Било месец август, но изведнъж посред бял ден в горещото лято завалял сняг, покрил целия град с бяла покривка и чумата изчезнала. В чест на това чудо построили катедрала, която нарекли „Санта Мария дела Нева“ – „Снежната света Мария“. Всеки август тук празнуват своето спасение с шествие със статуя на снежнобялата света Мария.

Наред с църквата и паметника на хан Алцек, други забележителности са площад „Умберто I“ и паметникът на загиналите войници. Ако обичате планинските преходи, можете да се отправите и към планината Булгерия.

Гарата на градчето е част от ж.п. линията Неапол-Салерно-Реджио Калабри. През него минава магистралата „Чилентана“ с най-близки отбивки в Подерия и Рокаглориоза.

svetovnazagadki.com

ВЛАД ЦЕПЕШ - Дракула, воеводата на Влашко, е БЪЛГАРИН

Това заявиха във Велико Търново известните професори Николай Овчаров и Пламен Павлов. Проф.Овчаров вече откри следи от обсадата на Дракула на средновековната крепост "Калето" в Свищов през 1461 г. Това го накара да се зарови във влахо-български грамоти, за да покаже с факти, че Търновското царство и влашките воеводи са кръвно свързани.

Нещо повече - до края на XVII в. масово говоримият език за аристокрацията във Влахия е българският, сочат старинните документи, които учените цитираха.

"До XIII в. земите на север от Дунав са български. Управлявани са от български боляри - т.е. владетелите са българи по произход", обясни проф.Овчаров. Влашките и молдовските воеводи, които продължават битката срещу османците след пада-

нето на България, са издънки на българо-куманската династия Басараб. "Влад III Цепеш е внук на воеводата Мирчо Стари - съратникът на цар Иван Шишман. Те са най-последователните борци срещу османското нашествие на Балканите. За разлика от останалите владетели, те никога не дават войска в Османската армия. Мирчо Стари дава този клон на династията, от която е Влад Цепеш", разказва Овчаров.

Според документи от XV-XVI век името на Дракула е Йоан Влад. "Нещо, което румънските историци абсолютно избягват. Йоан е българското царско име. Идва от Йоан Рилски - българският светец покровител. Българската държава не съществува, но традицията се продължава от влашките и молдовските воеводи", допълва археологът.

Дракула пък нямало нищо общо с вампирството и не означавало "дявол". "Дракула" идвало от това, че баща му Влад II членувал в Ордена на Дракона, създаден в началото на XV в. за борба срещу турците. "Цепеш" го нарекли завоевателите заради склонността му да набива на кол пленниците.

Според проф.Пламен Павлов прародител на Дракула е боляринът Басар, чийто гроб е в църквата "Св.40 мъченици".

Влад Цепеш управлявал 3 пъти от 1448 до 1476 г. -два пъти е свален, а накрая е убит при междуособици.

"Дракула има два похода на юг от Дунав. Първият е от 1458 г.Вторият е най-големият и за него научаваме от личното писмо на Влад до унгарския крал Матияш Корвин от 11 февруари 1462 г.

Използвайки това, че тая

зима била особено студена и Дунав бил замръзнал, именно по тази причина той може да осъществи през зимата на 1461-1462 г. това голямо нападение, в което са превзети 17 града. В тази голяма акция, както той се хвали, сумата на убитите турци е 20884, като голяма част от тях са били набити на кол. В Свищов са убити 410 завоеватели", разказва Овчаров.

Дракула пише писмото с надежда за помощ от унгарския владетел, но подкрепление не идва и през лятото на 1462 г. той прави самостоятелна кампания. Силите му не стигат и се налага да бяга в Унгария, където го обвиняват в измена. Хвърлен е във Вишеград, където лежи 12 г.

Според проф. Пламен Павлов Дракула е запомнен с феноменалната си жестокост, която обаче има своите обяснения. "Той на 13 г. е пратен като заложник в султанския двор, заедно с брат си Радо. Има едно обяснение - че понеже бил много палав, непрекъснато го наказвали и дори се опитвали да го накарат да приеме исляма, но той не се е съгласил. Другото обяснение е, че Мехмед II - завоевателят на Константинопол, имал сексуални щения към по-малкия му брат, което го пише византийски историк. „Оттам той ги намразва и си отмъщава цяла живот“, допълва проф. Павлов.

24chasa.bg

В знак на признателност към огромния принос на Христо Танев, публикуваме стихове от Иван Паскалев (наш читател от Стара Загора), посветени на художника-хералдик

Христо Танев е автор на знамето и герба на Стара Загора

АКРОСТИХ №1

Хиляди блестящи мига
Радват светлия ти ден
И светът в картини стига
Светъл връх благословен.
Ти твори с дъга позната -
Огнен пламък тих гори.

Танев щедро в небесата
Ален изгрев ни дари.
Нова ера вече блика -
Ера светла на мечти,
Вяра чиста и велика,
Христо Танев: връх си ти!

АКРОСТИХ №2

Христо е от Бога пратен
Радост светла да даде
И в простора необятен
Свят красив да създаде.
Той бе с дарбата на Бога
Огън, въздух и вода.

Творчество до изнемога,
Ангел с пламък на звезда.
Няма друг с душа такава,
Енергичен. Хералдик.
Вечен споменът остава:
Христо Танев е велик!

24.03.2019 г.

Христо Танев е роден на 21.09.1943 г. в гр. Стара Загора. Завършва Великотърновския университет "Св. Св. Кирил и Методий", специалност стенопис, при професор Никола Гелов. Негови преподаватели са известните български художници проф. Васил Стоилов и проф. Никола Кожухаров.

През 1970 г. защитава с отличие дипломната си работа – Многофигурна монументална композиция "Тракийски мотиви". За това безспорно художествено постижение е удостоен с почетния знак на Университета и парична премия.

Художникът работи главно в областта на пространственото оформление, архитектурния, промишлен и графичен дизайн и реклама.

Негово дело са гербовете и знамената на Стара Загора, Димитровград, Чирпан и Гълъбово. Има утвърдени над 500 запазени знака на фирми, организации и нови производства. Участва в представителни изложби на българското изобразително изкуство зад граница. Член на Съюза на българските художници и Асоциацията за пластични изкуства към ЮНЕСКО.

Има собствена галерия в Стара Загора от 2003 г. Негови творби са притежание на Националната художествена галерия, музея „А. С. Пушкин“ в Москва, над 30 държавни галерии в България и чужбина, както и частни сбирки в България, Европа, Канада, Кувейт, Монголия, САЩ, ЮАР, Япония.

През 1997 г. той, заедно със специалисти и изследователи от обществото ЗИЕЗИКАНАЗ, издава книгата "Азът на българите и националните символи".

Лунен календар за м. юли 2019 г. от Димитър СТОЯНОВ														
Дата ден	Съзвезд	Час (начало)	Луна (посока)	2	4	6	8	10	12	14	16	18	20	22
1 П	Телец		↑											
2 В	Близнаци	4	↑	до 2	от 3							до 19		
3 Ср	Близнаци		1ч. ↓		до 5						от 14			
4 Ч	Рак	3	↓	до 2										
5 П	Лъв	13	↓											
6 С	Лъв		↓			до 4								
7 Н	Дева	23	↓										до 23	от 23
8 Пн	Дева		↓											
9 В	Дева		↓											
10 Ср	Дева		↓										до 21	от 22
11 Ч	Везни	6	↓											
12 П	Скорпион		↓					до 13		от 14				
13 С	Скорпион		↓											
14 Н	Стрелец	24	↓											до 23
15 Пн	Стрелец		↓	от 11										
16 В	Стрелец	24ч.	↑		до 7									
17 Ср	Козирог	10	↑		от 4	до 9		от 10						
18 Ч	Козирог		↑					до 13		от 14				
19 П	Водолей	18	↑		от 2					до 17		от 18		
20 С	Водолей		↑											
21 Н	Риби	21	↑										до 20	от 21
22 Пн	Риби		↑											
23 В	Риби		↑											
24 Ср	Риби		↑											
25 Ч	Овен	2	↑	от 2-4		от 5					до 19		от 20	
26 П	Телец	22	↑										до 21	от 22
27 С	Телец		↑											
28 Н	Телец		↑											
29 Пн	Близнаци	14	↑					до 13		от 14				
30 В	Близнаци		↑							до 16				
31 Ср	Рак	13	↓					до 12		от 13			до 21	

Биодинамична характеристика на м. юли 2019 г.

Първо - малко информация за новия вид на календара - смятаме, че така по-добре се открояват отделните импулси във времето на денонощието. Всички червени ивици са импулсите на топлините съзвездия, кафявите на земните, сините на светлините и зелените - на водните. Имаме начален час и край на действието - I от - до /в легендата, в началото с малки оцветени правоъгълници са дадени импулсите за по-добро разбиране/. Основен ориентир са цветовете, часовете и вида на Луната. Двата периода са ясно разграничени - пълен - низходящ от 3 до 15, начало на втория - на 30 и 31 с продължение през август. Пълен период на Възходяща Луна от 16 до 29 много необходим

за прибиране на реколтата. Има няколко особености, които ще обясня, за да не помислите, че има грешка - на 25 юли Луната навлиза в зоната на топлинния Овен в 2 ч. Би трябвало до 22 ч. на 26, когато навлиза в земния Телец, импулсът да е топлинен и показан в червен цвят. Поради тригон от 5 до 19 ч. импулсът е променен. Ориентир да са ви цветовете. Основни задачи през юли са коситбата на качествено сено - дни, цвят и Възходяща Луна. Прибиране на плодна реколта и консервиране през същия период на Луната, събиране на семена от различни растения - в съответните дни. Най-силни топлинни импулси с три звезди имаме на 6, 7 и 15, земни - на 17, 18 и

19 до обяд, 27 и 28, светлинни - на 11 и 12 до обяд и водни - на 22. Неблагоприятни са 4-и след 2 ч., 5-и - целият ден, и 16-и - след 7 ч. Благоприятни дни за реализиране на готов компост са 7, 8, 9 и 10 юли. През юли при подходящо време правим присаждане на спяща пъпка - сутрин и вечер по хладно. Биодинамиците имат само 8 часа, за да пригответ препарат от бял равнец в чаша от кора на бреза на 21 от 8 до 16 ч. Според позициите на планетите и навлизане на Слънцето в зоната на Рака очакваме повече влага от обичайното за м. юли. Успех на всички!

Ориана Фалачи е родена на 29 юни 1929 г. във Флоренция. През половинвековната си журналистическа кариера интервюира световни политици като Голда Меир, Ариел Шарон, Индира Ганди, Дън Сяо Пин, Фидел Кастро, аятолах Хомейни, шаха на Иран Пахлави, етиопския император Хайле Селасие... След терористичните атаки над Световния търговски център променя левите си политически убеждения и през 2002 г. пише „Яростта и гордостта“, в която посочва исляма като истински виновник за световния терор. През 2004 г. издава „Силата на разума“, където доразвива тезата за неразривната връзка между ислямската религия и ислямския тероризъм. Умира във Флоренция на 15 септември 2006 г.

„Ако изразите искрено мнението си за Ватикана, католическата църква, папата, Дева Мария, Исус или светците, никой няма да се занимава с вашето право на „свобода на мисълта и словото“. Ако обаче направите същото за исляма, Корана, пророка Мохамед, за някой мюсюлманин – тогава ще ви нарекат ксенофоб и богохулник и ще ви обвинят в расова дискриминация. Ако крещите антиамерикански лозунги, ако наричате американците „убийци“, „негодници“, „врагове на човечеството“, ако изгорите американското знаме и издраскате снимките на американските президенти с пречупени кръстове, нищо няма да ви се случи. Но ако направите същото срещу исляма, тогава ще ви хвърлят на кладата.“

Ориана Фалачи

„Силата на разума“

от Ориана Фалачи (откъс)

(Продължение от бр. 6/2019 г.)

Европа спи вцепенена като Троя. Но една болест се възроди. Болестта, която през миналия век направи фашисти от италианците, които не бяха фашисти, която направи от нацисти от германците, които не бяха нацисти, направи болшевики от руснаците, които не бяха болшевики. Сега тази болест превръща в предатели тези, които не са предатели. Това е смъртна, страшна болест. Нарича се страх. Болест, подхранвана от опортюнизма и конформизма, която ражда страхливци и убива повече хора, отколкото рака. Това е болест, която за разлика от рака е заразна и поражда всички, които ѝ се покоряват. Лошите и добрите, умните и глупавите, честните и безчестните. Видях ужасни неща, причинени от страха в съвременната Еврабия. Неща, несравнимо по-грозни от войната, която преживях.

Защото ние живеем и умираме в страх. Видях водачи, които се представят за герои, а всъщност издигат бяло знаме, защото се страхуват. Видях либерали, които се представят за защитници на светското общество, но пеят песни в прослава на исляма, защото се страхуват.

Видях приятели, истински и набедени, които тихо застанаха на моя страна, но после ме забравиха, защото се страхуват. Те се покориха на страха и сега са мои врагове. Но най-ужасното, което видях, са бранителите на свободата на мисълта и словото – журналистите, учителите, така наречените интелектуалци.

Това е войнството на лъжливите медии, на така наречените „независими“ вестници и радиостанции, на шоу бизнеса. Имам предвид журналистите, актьорите, певците, които са главните носители на антиоксидентализма. Именно те са истинските предатели на Запада.

Именно те най-усърдно промиват мозъка на нашето общество.

Промиването на мозъците е грубо, но понякога рафинирано, невежо, но понякога изкусно. Промиването е характерно с хитрите рекламни техники. На какво се основават тези техники? На емблематични клишета. На фотографии, ярки фрази, лозунги. На ефектни графики и таблици, съдържащи лъжливи данни, но поднесени по правилен начин. На визуални ефекти. С две думи – промиването разчита на примитивни, ирационални шокови послания.

Всъщност, промиването на мозъците е емоционално упражнение. Ефектът е същият както от карикатурите, снимките на ислямските имигранти, лозунгите за пътешествията на надеждата. Промиването е ефективно, защото трогва хората и притъпява защитните им реакции. Притъпява логиката и я замества със съжаление както при вида на объркания, разрошен, унижен, сразен Саддам Хюсеин, с глава, почиствана от бълхи от военния лекар.

Промиването на мозъка ви събужда у вас неясни емоции, които не знаете какво означават. Но когато разберете, целият се разтърсва от вълнение. И си казвате: За Бога, та аз съм от западната цивилизация. Не нося бурка или джелабия, не живея в суров свят, не вярвам в безмилостен Бог, който счита неверниците за кучета, камили, маймуни и прасета. Аз принадлежа към цивилизовано, напреднало общество, към свят, който уважава свободната воля и чувството за отговорност, който има уважение към съседа, дори ако е негодник. И така вие се изпълвате с отговорност за съдбата на Ахмед, Халед, Рашид.

Да, ако четете тези статии, позволявате да ви промиват мозъка. Но после разбирате, че съвестта ви е приспана, че са ви излъгали, упоили, с вас са се по-

диграли. Очите ви се отварят и вие виждате джамиите, които заглушават звъна на камбаните и искат да унищожат църквите. Както отоманските войски унищожиха катедралата „Св. София“ в Константинопол.

Виждате грубияните в джелабии, които превзеха площадите на Торино и улиците на Милано, за да се молят и да спират автомобилното движение. Виждате проектите за споразумение с наглите и коварни изисквания – да ровят в библиотеките ни, да се разпореждат на археологическите ни обекти, да притежават произведенията на изкуството. Виждате безсрамните имами, които проповядват джихад и плюят върху нашите покойници, върху войниците, избити в Насирия. Виждате писмото на почтения бизнесмен, което получих: „Имам четириима мюсюлмански работници и се страхувам от тях. Страхувам се какво ще ми се случи, ако разберат, че баба ми беше еврейка“. Виждате моят приятел, който преди две години изпратил за Великден шоколадови яйца и играчки на петте деца на тунизийските си съседи в Тоскана. Играчките и шоколадовите яйца били върнати от майката на децата с думите: „Не желая децата ми да получават вашите великденски подаръци. За нас, мюсюлманите, вашият Великден е оскърбление, боклук“. Виждате имама на Карманьола, готов да превърне пиемонтското градче в ислямски град и жена му, която казва: „Ще ви покорим чрез децата, които ще раждаме. Броят ви не нараства, а ние се удвояваме всеки ден. Ние ще победим, Рим ще стане столица на исляма“. Прочели сте всички ужасни неща, които пиша досега в тази книга и ви обзема ярост. Убеждавате се, че двойният нашественик Ахмед-Халед-Рашид, или както там се казва, иска да се върне в Италия, но не за да яде невинно пица както наследника на краля-джудже. Нашественикът иска да се върне, за да изяде вашата Италия. Затова уханието, за което говори, не е на портокали, нито на момиче, което иска да целуне. Това е уханието на нашата същност, която той иска да задуши, на нашата свобода, която иска да угаси, на нашата цивилизация, която иска да разруши. И вие започвате да му крещите: „Драги Ахмед-Халед-Рашид, или както там се казва, от това ухание почти нищо не остана. Благодарение на твоите и моите сънародници, уханието се превърна във воня. Но и тя не е твоя, затова си върви по пътя, далеч от нас. Иди в Мека и си намери там момиче, което да целуваш“.

Проблемът е, че отпращането към Мека вече е безполезно. Дори ако изключим политиката на утробата, измислена от Бумедиен, битката е изгубена. Войната все още не е загубена, но битката – със сигурност. Дори героичният Ян Собиески и Мадоната от Ченстохова не могат да ни помогнат.

Ислямското правило гласи: „Не давай пари на прасетата, защото е грях“. Не питайте кои са прасетата. Те са западните малуомници, които дават подслон на мюсюлманите. Добрите граждани, които ги подпомагат със социални помощи, лекуват ги безплатно в болниците, обучават безплатно децата им в училищата и университетите. Не питайте защо никой не ги докосва с пръст и защо Еврабия се превърна в главна квартира на „Ал Кайда“. Еврабия е любимият им преден пост, базата, от която най-често те тръгват, за да сеят смърт. Ако задавате такива въпроси, веднага ще ви обявят за расист, ксенофоб, подстрекател към омраза.

Току-що прочетох във вестника, че през ноември в Милано бил подслушан телефонен разговор между брата на наскоро загинал терорист-самоубиец, някой си Саид, и майка му.

Една от майките, които за да приберат парите, известни като „компенсация за загуба“, изпращат синовете си да се взривяват. Хиена, която се смее радостно и благодари на Аллах при новината за смъртта на жертвите. Братът на Саид се обажда от Милано на

майка си в Магреба. Ето запис на разговора: „Мамо, поздравления за Саид! Нашият Саид стана мъченик!“. Майката: „Щастлива новина, щастлива новина!“ „Мамо, наистина ли си щастлива?“ „Да, щастлива съм, толкова се радвам! Не се страхувай, скъпи. (Sic). Само от Аллах трябва да се страхуваш. Аллах ни сочи правия път“. „Тук, в Италия, всички му завидват и му се възхищават, мамо“. „И тук много хора ме поздравяват. Аллах е велик. Да благодарим на Аллах. Allah akbar, Allah akbar, Allah akbar!“ После братът на Саид казва на майка си, че почитател на Саид в Италия иска да ѝ подари осем хиляди евро. (Това е „компенсацията за загубата“). Но братът ще се жени и с половината от подаръка иска да ремонтира къщата си: „Мамо, може ли да взема половината?“ Майката се колебае, мънка, не отговаря пряко. Очевидно е стисната и не ѝ се дават пари. Внезапно обаче казва: „Добре, съгласна съм“. Бъдещият жених я моли да му изпрати по „обичайния начин“ документите, които му трябва да се ожени. „По обичайния начин“ защото има проблеми с италианските власти. Без съмнение е незаконен имигрант. Тя се съгласява и за да я успокои, братът на Саид казва в заключение: „Мамо, не се безпокой, не се страхувай. Когато се ожена, всичко ще бъде наред, защото ще се ожена за италианка“.

Италианка, разбира се, защо не. Добро италианско момиче (нали така се казва?), което ще му помогне да вземе гражданство, да получи право да гласува, да стане светкавично италиански гражданин. Тя ще му роди много деца, които ще бъдат мюсюлмани. Тя почти сигурно е приела исляма и вече носи чадор. И не разбира или не знае, че четирите хиляди евро, с които ще ремонтират къщата си, са подгизнали от кръв. Кръвта на нейния народ. Не може да осъзнае, че страната ѝ, светът ѝ горят, и в пламъците изгарят миналото, настоящето и бъдещето на този свят. Същите пламъци, в които е изгоряла Троя.

Имам един въпрос: има ли някой, който иска да изгаси този пожар? Загубихме ли войната, ние на Запад?

Няма да загубим, защото ислямът е блато. Блатото е дупка, пълна със застояла вода. Вода, която никога не се помръдва, никога не тече, никога не се пречиства, никога не е чиста, никога не тече към морето, не достига морето. Блатната вода лесно замърсява околността, дори е опасна за добитъка, ако пие от нея. Тази вода е отровна, тя убива. Блатото не обича живота. Обича смъртта. Ето защо майките на терористите-самоубийци празнуват смъртта на синовете си и щастливо викат Allah akbar, Бог е велик. Докато синовете им умират заедно с жертвите.

Западът е река. Моят дом е река. Всички реки са потоци от жива вода. Вода, която тече, плава, и така се пречиства, възражда се. Вода, в която се вливат други води и така достига морето. Да, понякога тя причинява наводнения. Въпреки това водата обича живота. Няма значение, че понякога жизнеността ѝ разрушава дигите. Обича живота с доброто и злото в него. Затова нашите майки плачат, когато децата им умират. Затова ние търсим живота навсякъде – в пустините, в степите, дори в Космоса, на Марс, на Луната. И ако не намерим живот, ние го създаваме. Някак го правим и решаваме проблема.

Не, ние не можем да загубим. Докато повтарям това, разбирам, че тази вяра не се крепи на снимките на машините от Марс. Не се крепи на това, че пътуваме в Космоса и търсим живот на други светове. Моят дявол идва от това, което видях в новогодишната нощ. Идва от веселите оранжеви шапки, от дръзките оранжеви балони, от младия мъж, който помоли момичето да се омъжи за него въпреки опасността от нов 11 септември. Идва от момичето, което каза да, от тълпите,

Днешният пожар не може да се угаси с армии. Въпреки касапницата, с която от 30 години синовете на Аплах окървяват нас и тях. Войната, която ислямът обяви на Запада, не се води с оръжия. Защото това е културна война. Война, която поражява не тялото, а душата, както би казал Токвил. Война, която поражява нашия начин на живот, нашето разбиране за живота, нашия начин на мислене, действие, обичане. Нашата свобода.

Не се заблуждавайте от техните бомби и взривове. Това е само стратегия. Тези любовници на смъртта не ни избиват само заради удоволствието от убиването. Те ни избиват, за да прекършат духа ни, да ни сплашат, да ни обезкуражат и изнудват. Целта им не е само да напълнят гробищата ни, да разрушат небостъргачите ни. Да унищожат Айфеловата кула, кулата в Пиза, Давид на Микеланджело, катедралите ни. Тяхната цел е да убият душите ни, идеите ни, нашите мечти и постижения. Те искат отново да завладеят Запада. Но истинският Запад не е Америка. Истинският Запад е Европа. Америка е детето, наследникът на Европа, но тя не притежава европейската културна физиономия, европейското културно минало и идентичност. Въпреки, че е другото лице на Запада, Америка не е Западът, който исляма иска да покори. Западът, в който Сюлейман Великолепни искаше да създаде „Ислямски европейски щати“ като допълнение към близката Османската империя. А континентът отвъд Атлантика, открит малко преди това и наречен Америка, е далече, много далече. Затова днес Троя гори в Европа, не отвъд океана. Затова пожарът трябва да бъде угасен преди всичко от европейците. Но как да разчитаме на Европа, превърнала се в Еврабия, която приветства и обича врага си, дори му дава право да гласува! Как да се доверим на Европа, която се продава на врага като блудница и е загубила разума си?

Упадъкът на интелигентността е упадък на разума. Всичко, което днес се случва в Еврабия, е упадък на разума. Упадък, който е морален, но и интелектуален грях. Нашият отказ да признаем, че ислямът е блато, в което се давим, е противоположен на разума.

Предаването на нашата земя, нашите домове и деца, нашето достойнство и същност, е противоположно на разума. Поглъщането на циничните и глупави лъжи като арсеник в супата, е противоположно на разума. Нашето примирение, нашето предателство – поради страх или леност, е противоположно на разума. Умирането от жажда и самота в пустинята, която отрича бъдещето, е противоположно на разума. Противоположна на разума е надеждата, че пожарът на Троя по чудо ще се загаси сам.

Затова ме чувайте, умолявам ви. Чувайте ме, защото не пиша за пари или удоволствие, както много пъти казах. Пиша, защото съм длъжна да пиша. Това е дълг, който ще ми струва живота. Заради този дълг толкова дълго анализирах днешната трагедия. През последните четири години не правих нищо друго, освен да дискотирам исляма и Запада, да разчленявам техните престъпления и нашите грехове. Сражавах се във войната, на която повече не можем да не обръщаме внимание. За да правя това, изоставих книгата, която пишех, книгата, която някога нарекох „моето дете“. Нещо повече, забравих за себе си, забравих за моето собствено оцеляване. До такава степен, че сега вече не ми остава много да живея. Бих искала да умра с мисълта, че тази жертва не е била напразна. Че не съм като бащата, който се уморил да обяснява на сина си разликата между добро и зло, а синът се прозявал и броял мравките край тях: „Сто! Преброих до сто!“ В лекцията си „Западът трябва да се събуди“ казах, че Западът изгуби страстта си и трябва да си я възвърне. Да възвърне силата на страстта си. Бог знае, че това е истина. Защото, за да живееш, трябва да имаш страст. Да откажеш да се предадеш, да откажеш да се покориш и подчиниш, значи че живееш със страст. Но Европа се предаде, окори се, страхливо размаха бялото знаме на раболепието и примирението. А това е самоубийство. Стигнахме до там, че днес за нас е по-важно да оцелеем, отколкото да живеем.

Оцеляването има нужда от страст, но повече се нуждае от разум. Ето защо този път не призовавам за ярост и гордост. Дори не призовавам да си възвърнем страстта. Призовавам да си възвърнем разума. И заедно с Mastro Sessò, повторно осъден на смърт от ирационалните, самоубийствени безумци, аз казвам: ние трябва да преоткрием Силата на Разума.

КРАЙ

От стр. 1

ПСИХОЛОГИЯ НА МЕКОТО РОБСТВО

Става дума за следното: твърдото робство е явно, очевидно е и самопоказателно. Нищо не е скрито. Кой е робът и кой е господарят, е много ясно.

Мекото робство, от друга страна, е скрито. Нито е очевидно, нито е самопоказателно. Всичко е скрито зад удобство, апатия, сигурност, облага и илюзорна свобода. Не е ясно кой е робът и кой е господарят и обикновено е замъглено от нездравословна йерархия, която води до обществено объркване между власт, базирана на страх, и власт, базирана на свободно и прозрачно лидерство, което от своя страна може да доведе до политически когнитивен дисонанс и нелепото твърдение „такива са нещата“.

Съвременният домашен роб

За съжаление, духът на времето на царувания статизъм е такъв на мекото робство. Статистите, живеещи в свят, управляван от национални държави, и залъгвани с илюзорна свобода, са по-близо до домашните роби от времето на твърдото робство, отколкото до свободните човешки същества.

Днешният домашен роб е типичният гражданин на държава, който просто преминава през механизмите, без да съзнава степента на робството си. Така е уловен в „правилата“ и „законите“ на страната, че не може да види колко всъщност отчаяно е положението му. А докдето все пак вижда, се намесва когнитивният дисонанс, за да смачка неудобната информация и да запази удобния мироглед непокътнат. Всъщност, всяка типична когнитивна грешка на „просто такива са нещата“ му дава оправдание да не се замисля твърде дълбоко и го завива с топлото одеало на безразличието.

Някои може да кажат, че съм твърде остър в осъждането на системата, но аз не съм човек, който си мълчи. Ако бях живял във времето на твърдото робство, ще ми се да мисля, че щях да тропна с крак и да обявя робството за неморално, отколкото да се оправдавам със страхливото клише: „просто такива са нещата“. По същия начин тропвам с крак и сега по отношение

на мекото робство на съвременната епоха. По дяволите деликатната чувствителност на хората!

Политически когнитивен дисонанс

Вероятно няма по-опасна арена за когнитивна грешка от политиката, особено по отношение на гражданското обучение и психологията на властта. Това е така, понеже механизмите за кондишънинг за човешките същества са както водата е за рибите. Разликата? Човеците могат да мислят абстрактно.

Но една такава мисъл става жертва на себе си, когато имаме когнитивен дисонанс; до степен, че новото познание, дори познанието, подкрепено със солидни доказателства, се игнорира, за да се поддържа чувство на удобство и сигурност в обществената среда. Да се поддържа удобство и сигурност в нечия култура е добре, ако културата е здравословна и неопорочена, но когато е и нездравословна, и опорочена, поддържането е равносилно на невежество и е по-вероятно човек да стане жертва на когнитивен дисонанс.

И така, какво да правим? Как да попречим на политическия когнитивен дисонанс да ни превръща в жертви? Започваме с усъмняването в нещата; наредби, закони, културни норми, дори истината такава, каквато я познаваме. Нужно е да ни стане неудобно.

Трябва да можем да задълбаем надълбоко и да поставим под въпрос политическите си схващания и да ги претеглим спрямо морала, здравето, свободата и любовта. Не трябва да се боим да се почувстваме неудобно, дори за сметка на нашата сигурност. По дяволите, дори домашният роб по време на епохата на твърдото робство е имал „удобство“ и „сигурност“. И така дори и днес гражданинът, живеещ в ерата на мекото робство, трябва да постави под въпрос и удобството, и сигурността си.

Разликата между базираното на куража лидерство и базираната на страха власт

Можем да имаме демокрация, а можем да имаме и огромни бо-

гатства, концентрирани в ръцете на малцина, но не можем да имаме и двете. – Луис Брандис, бивш съдия от Върховния съд

Тези с куража да се почувстват неудобно въпреки удобството и сигурността на държавата са склонни да стават лидери, които оспорват властта. Хората са склонни да мислят, че анархията означава никакви правила и по този начин никакви лидери, но тя буквално означава никакви правила и по този начин никакви господари.

Има си правила, разбира се. Но тези с куража да поставят под въпрос политиката на културата си съзнават, че тези правила важат само ако са базирани на естествения ред, здраве, златното правило, златното средство и принципа на неагресия. Иначе тиранията и насилието стават правилото и думите на Кришнамурти стават още по-уместни:

Не е признак на здраве да си добре приспособен към едно болно общество.

Положението е такова, че страдаме в ръцете на базирана на страха власт по целия свят заради неистовия стремеж на националните държави да ни управляват, използвайки остарели закони, които защитават една култура на мекото робство, в което богатите стават все по-богати (могъщи), а бедните все по-бедни (безсилни).

И ето, мекото ни робство се е превърнало в плутокрация въпреки свободната демокрация, за която всички копнеем.

Истинските лидери оспорват властта. Наистина, лидерството на един свободен народ трябва да е базирано на куража лидерство, което се осмелява да тегли чертата на базираната на страха власт. На везните не е само свободата, но и бъдещето на вида ни.

Ако не успеем да прескочим тази еволюционна спънка на статизма и мекото робство, сме обречени като вид и не сме нищо повече от едни безмозъчни риби, незабелязващи водата, която дишат.

www.kvantov-prehod.org

Проектант на символа
на вестника художник-
хералдик Христо Танев

Основател: акад. Атанас Панчев

Главен редактор
Петър ПетровРедакционен колектив:
Желяз Христов
Ляна ФеролиАвтор на главата
на вестника: Галина ФеролиАдрес на редакцията:
1172 София
жк „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ №1
Хотел „Диана-1“, ет. 6, ап. 62Тел.: 0893/ 83 84 97;
0887/08 19 59e-mail: kvantov_prehod@dir.bg
ISSN 1312-7063Идателска къща
„Новата цивилизация“ ЕООД,
СофияПърва Инвестиционна Банка
АД, гр. София
IBAN:
BG13FINV91501016554266
BIC KOD: FINVBGSFОтдел Разпространение
и абонамент: 0888 69 33 59
Атанас Ралчев Панчев
(за пощенски услуги)

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

Стив Джобс: Тези, които са достатъчно луди да мислят, че могат да променят света, са тези, които го правят

След като почина на 5 октомври 2011 година, за Джобс започнаха да се пишат книги, да се създават документални филми и поредици, да се снимат игрални продукции. Животът му стана вдъхновение за множество хора по една или друга причина. Периодично медиите припомнят и негови знаменити изказвания, съдържащи важни житейски съвети. Едно от тях са и думите, за които се твърди, че са произнесени на смъртния му одър.

“На какъвто и етап от живота си да се намирате сега, помнете, че един ден ще се изправите пред момента, в който завесата пада пред вас... Моля ви, оценявайте любовта, която имате сега – отнасяйте се с всички добре и с уважение. Това остава.”

“Първа и втора класа в самолета, кацат по едно и също време. Да, аз стигнах до върха на успеха в бизнеса. В очите на другите бях символ за успех и подражание. Въпреки това с изключение на работата, имах малко поводи за радост. Накрая – богатството ми е само факт – цифри, които не топят.

Стив (или Стийв) Пол Джобс (на английски: *Steven Paul Jobs*) е американски предприемач и изобретател. Той е съосновател, председател на борда на директорите и главен изпълнителен директор на *Apple Inc.* Стив Джобс е знакова фигура в света на високите технологии. *MarketWatch* го определя като CEO на десетилетието, а списание *Fortune* го поставя начело в класацията на най-умните хора в света на високите технологии. През 2010 г. оглавява класацията на *MediaGuardian* като номер едно в медийния бизнес.

В края на 1970-те заедно със *Гари Возняк*, *Майк Маркула* и други той създава, развива и продава една от първите успешни линии персонални компютри – *Apple II*. В началото на 1980-те Стив Джобс е един от първите, който забелязва потенциала на управляването с хардуерна мишка графичен потребителски интерфейс на *Xerox PARC*, което довежда до създаването на *Macintosh*. През 1986 г. Стив Джобс купува *Pixar Animation Studios* – подразделението за компютърна анимация на *Lucasfilm Ltd.*

Поради тежко заболяване на 24 август 2011 г. Стив Джобс обявява своята оставка от поста главен изпълнителен директор на *Apple*. В своето прощално писмо Джобс силно препоръчва *Apple* да запази посочката си на развитие и посочва за свой наследник *Тим Кук*. По свое желание Джобс е назначен за председател на борда на директорите на *Apple*. На 5 октомври 2011 г. Джобс умира в Калифорния на 56-годишна възраст, седем години след като е диагностициран с карциноиден рак на панкреаса. Неговата страст да създава функционални и елегантни продукти му спечелва верни последователи по цял свят.

Постигнах върховете в бизнеса. В очите на другите моят живот е символ на успеха. Въпреки това имах малко радости в живота си. В крайна сметка богатството ми не е голямо. Дори богатството ми е просто факт, към който вече съм привикнал.

Сега лежа на леглото в болницата и си спомням целия си живот и разбирам, че всички похвали и богатство, с които бях така горд, са незначителни в сравнение с неминуемата смърт.

В тъмнината гледам зелените светлини на апарата за изкуствено дишане и чувам звуците на машините – чувствам диханието на близката смърт. И едва сега разбирам, след като имам достатъчно пари, че в живота си трябва да следваме други цели, не тези, които са свързани с богатството.

Трябва да има нещо по-важно. Например истории за любов, изкуство, мечтите от детството ви. Постоянната надпревара за печалби превръща човека в марионетка. Това се случи с мен. Бог ни е дарил с чувства, за да можем да познаем любовта отблизо. Богатството, което съм спечелил, не мога да взема със себе си. Всичко, което имам сега, са спомени, свързани с любовта. Това е истинското богатство, което ще ви съпътства винаги. Любовта преодолява големи разстояния. Животът няма граници. Можете да стигнете толкова високо, колкото поискате. Да отидете там, където ви отведе сърцето. Всичко е във вашите ръце. Ако имате пари, може да наемете хора, които да правят това за вас. Но никой няма

да понесе болките ви или това, което ви е поднесла съдбата.

Материалните неща, за които се хващаме, можем да ги спечелим, заработим, намерим, да ни ги подарят... Но има едно нещо, което никога няма да намерим, ако го загубим. Това е самият живот. Не е важно на колко години сте сега и какво сте постигнали. За всеки от нас идва времето, когато завесата се спуска... Най-голямото съкровище е любовта – на семейството ви, на близките, на любимия човек, на приятелите, на децата... Пазете се и се грижете за тях.“

Адам Савидж казва за Джобс: Някой, някога бе казал, че да следваш пътя, който вече някой преди теб е отпикал, е много разумен ход, следователно целият прогрес е постигнат от неразумни хора. Стив Джобс беше нера разумен човек. Той не просто даваше на хората, това от което се нуждаят, но и създаде изцяло нови начини за това, как да мислим за нашия живот в дигитална среда: продуктивност, креативност, музика, комуникация, медия и изкуство. Той докосна, директно и индиректно, живота на всеки един от нас.

Биографът на Стив Джобс, Уолтър Айзъксън споделя: „Джобс вярваше, че може да внушава чувство на непоклатима увереност (което сам притежаваше), карайки хората да вършат неща, за които те не бяха помисляли, че са възможни.“

БОТЕВГРАД „НЕО ВИТА-СТМ“ ООД

**трудова медицина
социални дейности
медико-санитарни дейности**

гр. Ботевград, бул. „Севаст Огнян“ № 3
GSM: 0898444268, 0895962056
e-mail: neovita_stm@abv.bg

VDI BROKER

застраховки
осигуряване
финансови
консултации

ВАШАТА СИГУРНОСТ Е НАШЕ ЗАДЪЛЖЕНИЕ!

www.vdi-broker.com

- имуществени застраховки
- застраховки „Живот“
- застраховки финансови рискове
- лични застраховки
- селскостопански застраховки
- автомобилни застраховки
- застраховки на отговорности
- финансови консултации

ОМНИТЕХ

НОВО ОТ ОМНИТЕХ ЕООД

МОБИЛНИ, СПЕЦИАЛИЗИРАНИ УСЛУГИ:

ВАДЕНЕ/ЕКСТРАКЦИЯ НА:

- ПОДГРЕВНИ СВЕЩИ
- ЗАПАЛИТЕЛНИ СВЕЩИ
- ДЮЗИ
- ШПИЛКИ И БОЛТОВЕ

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ РЕЗБИ НА:

- СВЕЩИ
- ОБТЕГАТЕЛНИ РОЛКИ
- СИЛОВО ЗАКПРЕПВАНЕ
- КАРТЕР

ЕКСПЕРТНИ КОНСУЛТАЦИИ GSM: 0876 577 576
e-mail: omniteh@gmail.com

Използвана разумно, рекламата може да промени света

Стефан Чалъ

PIZA BOARD

www.piza-board.com

ИК „НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ“ • НОВИ КНИГИ

КУЛТУРНО-ИСТОРИЧЕСКОТО НАСЛЕДСТВО В ПЕРИОДА НА БЪЛГАРСКОТО ВЪЗРАЖДАНЕ

ОТРАЗЕНО В ДОКУМЕНТИ ОТ БЪЛГАРСКИТЕ АРХИВИ: ОРГАНИЗАЦИЯ, УПРАВЛЕНИЕ И СОЦИАЛИЗАЦИЯ (НА МАШИНА ЗА ЗАПИСВАНЕ НА БЪЛГАРСКИЯ ВЪЗРАЖДАНЕ)

Мариана Премагарова
САКРАЛНО: ЧУДЕСАТА БЛИЗО ДО НАС

Мариана Премагарова
МУЗЕИ И МЕДИИ В БЪЛГАРИЯ: ОТ ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ КЪМ УСТОЙЧИВИ КУЛТУРНИ ПРОДУКТИ

Стив Понтеаса
ДЕВЕТ БАЛА ЛЮБОВ

Стив Понтеаса
БАСНИ

Книгите могат да бъдат закупени от верига книжарници „Хеликон“, „Сиела“, „Колхида“, „Бард“, „Белканто“, „Нанси“, „Паола“, „Букспойнт“, „Български книжици“, „Нова епоха“, „Елрид“, „Книжарницата“ и „Малкият принц“, както и от книжните борси „Болид“ и „Искър“. Книгите можете да поръчате и в нашия интернет магазин: www.kvantov-prehod.org и да бъдат доставени с куриер на посочен от вас адрес.